

הקדמה מאוחרת

המסיבה היתה נפלאה. מי לא היה שם. כוסות הורמו ללא הרף, לחיי ולחיי יקירי ולחיי האופנוע ולחיי הספינות הקטנות שבדרך. אנתוני נוסעים לעולם הרחב, משאת נפש כל ישראלי, מעפולה עד מתולה. קיקי הוא מהנדס, שנטל חופשה לטיול, הסכים להילחם אלי לאירופה. אני נוסע להיות כתב משוטט באירופה. מי לא היה כתב משוטט באירופה? יוסקוביץ מרים את כוסו לחיי שני הבוגדים. הוא צודק, אבל מה אפשר לעשות? על האניה, בעודי עומד ומשקיף על חלפת הים האלוהי של הומוירוס, יש לי פנאי לרוב להרהר במלאכה שהוטלה עלי, מלאכת כתב משוטט.

בדרך כלל מתחלקים הכתבים שלנו בחוף לארץ לשני סוגים: הסוג האינטליגנטי והסוג המשפחתי. לסוג האינטליגנטי משתייכים העיתונאים המשכילים, כתביה העיתונים המכוונים אל הקריקטורות של העיתונים המכוונים, אלה שבינם מלא אנציקלופדיות, כים, הנוגעות בכל דבר חחת השמש, עד שאין להם מקום להניח בו מילון עברי או ספר תנ"כ קטן. זה מסביר, אגב, גם את העברית שלהם, שהיא מעין עברית-כיס. הללו באים לאיזשהו מקום, נאמר לוקסמבורג, שוהים שם חצי יום בדיוק, במלון מכוון עד כמה שאפשר, עונדים עניבת-פרפר שחורה על תלבושת-הערב, ניגשים ללשכת-עיתונות-החוק, מקבלים שם קומוניקט רשמי, ומיד כותבים מאמר ארוך על בעיית התעסוקה לקשישים בלוקסמבורג, ונוגעים קלות, דרך אגב, באמנה האטלנטית, בצבא האירופי, ובהשפעתם על בעיית התעסוקה לקשישים בלוקסמבורג. במאמרים אלה אפשר למצוא את כל עודפי מחלקת הסטטיסטיקה באותה ארץ.

בדרך כלל, חובה היא להודות, יש משהו במאמרים הללו, אבל מאמרים כאלה אפשר לקרוא ב"אקונומיסט" וב"ג'ו סטיטסמ" ובעוד כמה חריטרי עיתונים. וכל מערכות העיתונים בארץ מלאות מחרגמים חרוצים המאמרים אלה המאמרים הללו, העולים בדרך כלל ברחמם ובסגנונם על אלה של כתבינו. לשם כך אין צורך לשלוח חלק לארץ כתבים העולים בדביוזים, ולהצמיד להם את התואר "ישראלי". חוק מהבערות היחסית, אין שום דבר ישראלי או אישי בכתבות שהם משגרים.

הסוג השני, המשפחתי, הוא יותר צנוע וחביב. אליו שייכים אלה המודיעים לקורא הישראלי הנבצר מדעת שלאטיליה באמת צורת מגף, וכי האיטלקים אוכלים ספגטי, ובלונדון שורר ערפל כבד כרוב ימות השנה. אנשים כאלה ראויים לעבוד רק לצרכי המגביה. ישנו כמובן גם הסוג האינטליגנטי-משפחתי. אליו שייכים אלה המאשרים שלאטיליה צורת מגף, אך יחד עם זאת הם יודעים לספר רבות על הרקע ההיסטורי של אותו מגף, כפי שנרמז בכמה אנציקלופדיות. אלה נחשבים אצלנו למוצלחים ביותר — הם יודעים לכתוב על עצמם בחן כה רב, ויחד עם זה להוסיף כמה פרטים שימושיים על הסביבה, שהיא במקרה זה לא פתח-חוקה, אלא רומא.

אני משתדל בכל מאודי לא להימנות על כל הסוגים הללו, בתנאי אחד: שכל הרשימות הללו נועדו אך ורק לקומץ הישראלים הנבערים שטרם ראו את העולם הרחב.

בדרכי איטליה

מהרגע הראשון שהגעתי לאיטליה, הרגשתי שזוהי איטליה. הגענו לגינואה בחצות. ליל ירח האיר את הים החלק כראי בכניסה הנפלאה למפרץ. כל הנוסעים נרגשים, מצטופים על הסיפונים ועל גשר-המפיקוד. ההרגשה בדיוק כמו על ספינת מעפילים המתקרבת אל חופי הארץ. בעלי העין החדה רואים מרחוק את שלטי הפרסומות — פיאט, ציינצאנו, מרטיני. בנינים בני עשרים קומות. סירתו של הנחט מתקרבת. מושיטים לו חבל והוא קופץ בוריוזת על הסיפון. רואים מיד שהוא איטלקי — שערות שחורות חלקות משוחות בברילנטין. הוא דוחק אותנו בין ספינת-הפאר כריסטופורו קולומבו ואינו ספינת-פאר אחרת. נגבה יכולה להכנס שם כולה לתוך הארובה.

אנחנו באיטליה. פחד אלהים. איזה צעקות, רעש, מהומה, מכס, סבלים, מנופים, קללות, שוברים הכל, נהג טכסי תופס שלוש ישראליות וסוחב אותן למשטרה — הן לא רצו לשלם את המהיר המפולפל שקבע להן. לי לא איכפת, רק במדינה שלי אני רודף-צדק. באיטליה אין חוקרי-תנועה. אתה יכול לנסוע בצד שמאל של הכביש, בצד ימין, באמצע, להסתובב לפתע מבלי להשיט יד, להקיף כל כיכר מאיה צד שאתה רוצה, לצפור בכל עוז כאחת נפשך, וכל המרבה הרי זה משובח. מותר לך לנסוע בתוך התנועה הצפופה במהירות שבעיניך — העיקר שתהיה מבוסס. בכל קרן-רחוב עומד שוטר-תנועה במדים לבנים, והוא דומה למין טוסקניני המנצח על להקת כלרינשיפה.

בבית-מלון בינוני נותנים לך חדר ענקי שאין כמאהו בארץ בכלל, גדול כמו חדר-אוכל בקיבוץ; מעלות שיש, רצפת עץ ממורקת, אמבטיה ענקית, מיטות גדולות כמו שיכון עממי. הכל באיטליה אחרת. אין קיוסקים ואין גוזה. אין רוכלים שמוכרים סמרטות ומברשות שינים ומכשירי-גילוח ושרוכי-נעלים. סיגריות אפשר לקנות רק אצל הטאבאקי. וגם גפרורים. כוס סודה עולה כמעט שלושים גרוש. ליטר יין עולה פחות מארבעים גרוש. מהיום אני שותה רק יין.

בבוקר אנו יוצאים לסייר ברחובות. העיר יפה וחדשה. כל הרחובות והכיכרות מתוכננים. בכל רחוב — עמודים אחרים, קשתות אחרות, מוזאיקה אחרת. וכמובן שאין רחוב שאינו כולו עמודי שיש וגרניט, ואין מדרכה שאינה מוזאיקה, ואין קרן רחוב ללא מצבת-זיכרון, מורקת מיץ או פסל. והכל צבעוני ומלא חיים. בכל פינה בארץ, המושכים את העין בשלל צבעים, שלטים עליונים ונקיון מופתי. כל באר, ומשהו המיוזם לו, משהו אישי שאין בבאר אחר — אף על פי שמגישים לך שם אותה סחורה — קפה אקספרסו משובח, שכמוהו לא ראינו בארץ. מה שנקרא כאן קפה הפוך נקרא אצלנו בגאחה קפה שחור או תורכי.

הפגישה הראשונה עם ארץ חדשה ועם עיר גדולה היא מדהימה. קשה להסתגל לפיאצות הענקיות, לחשמליות, האוטובוסים החשמליים, המנהרות, הגשרים והכל ביחד. החלטנו להיות איטלקים. אנו נוסעים בתוך העיר במהירות של 100 לשעה, וכל האיטלקים עורכים איתנו מירוצי-התחרות — עניין של כבוד. שוטר-התנועה עוצרים את כל התנועה, כדי לאפשר תחרות אחרת. כל השוטרים כבר מכירים אותנו. מה שמציל את האיטלקים מתבוסה הוא שפע היפהפיות ברחוב — אנחנו נעצרים מדי פעם בחריקה ומסתכלים אחורנית, ניצלים בנם, ואיזה איטלקי משיג אותנו בינתיים בתרועת-נצחון. אבל למה לדבר על איטליה — נדבר על האיטלקים.

הפגישה הראשונה שלי היתה עם בנק איטלקי. הרומן ארך שבועים בדיוק. הבנקה נאציזציה ז'אנריקולטורה שוכן בבניין שיש מפואר בן שש-קומות. מעליות חדישות מעלות אותך מקומה לקומה בין מסדרונות-שיש. השיש יותר זול באיטליה מחול. אני רוצה מאד לקבל את הכסף השמור כאן למעני מהרגע שהגעתי לאיטליה. פקיד אחד מעלה אותי באדיבות במעלית אל פקיד שני בקומה השנייה. הפקיד השני קורא למנהל. איש איתי יודע אנגלית. לבסוף בא פקיד שלישי ומעלה אותי עוד קומה במעלית החדישה. בא עוד מנהל, שומע את העניין וממליץ להעלות אותי עוד קומה. בקומה השנייה המנהל איננו. הוא מגיע, שומע, ומחליט שמן הראוי לספס עוד קומה. לבסוף נמצא האיש. הוא גורב מחצית השעה בתיקים ומצטער לומר לי שעלי לבוא מחר. גם מחר אין תשובה. אני נוסע לפירנצה, מבטיח להיות ברומא בעוד ארבעה ימים, אולי עד אז אוכל לקבל ברומא את הכסף? אולי.

ספורט

כדורת

שתיל חדש

הכדורת הינה ספורט עתיק שנולד במרחב עוד לפני 7000 שנה. אולם ברבות השנים התפשט ספורט זה על פני אירופה, התחבב ביד חוד על העמים האנגלו-סאקסיים, התפלג לעי נפיש-שונים: האנגלים שיחקו בכדורת על מגרשי-דשא פתוחים, שעה שהאמריקאים הקימו אולמות-כדורת סגורים בערים ובעיירות. במרחב נשכחה הכדורת כליל.

לאחרונה שב הספורט הישן-חדש ונשתל על אדמת-ישראל. השותל: מקס שפיץ, מנהל חברת התיירות פלטורס. יליד אפריקה הידרומית.

הרעיון להקים מועדון-כדורת בארץ נולד במחוז של שפיץ עוד לפני שנה, לאחר ששאל את ידידיו למקומו של מגרש-הכדורת הישן-ראלי — סוג הספורט החביב עליו ביותר — נוכח כי הכדורת אינה קיימת בישראל בכלל. הדבר הפתיע אותו: הוא ידע כי הסתלה כלל-דורים השחורים לעבר הכדור הלבן הנה מבדרת, משעשעת ומפתחת את השרירים יותר מסוגי-ספורט רבים אחרים. המסקנה היתה אחת: מועדון כדורת מוכרח לקום בישראל.

בעולם

אינדונזיה

קשה להיות נשיא

הרחובות הרחבים, שטופי השמש, של ג'קארטה, בירת אינדונזיה, היו עדים, השבוע להפגנות סוערות. אלפי נשים זרמו בורם אדיר לעבר ארמון-הנשיא, נשאו כרזות ענקיות, קראו קריאות בוז, ניסו לפרוץ את שרשרת השוטרים שניצבה לפני הארמון.

הנשים זעמו. סוקארנו בן ה-53 נשא את הריאטי, שחינה גרושה ואם לחמישה ילדים, רק לפני זמן קצר. טכסה-הנישואים מפואר לא היה כל הפרה של כללי הדת הימוסלמית, כי הנביא מוחמד התיר למאמיניו לשאת עד ארבע נשים. ואף על פי כן נתמלאו אירגוני-הנשים במדינה זעם. הסיבה: נישואי איי השניים של סוקארנו סנעו קשות באשתו הראשונה, פאטמאחטי, אשר היתה השלטת היחידה בביתו, משך שנים עשרה השנים היאחרונות.

ההפגנות הסוערות והחלטת אירגוני-הנשים להביא את הפרשה לדיון בממשלה, לא הוציאו את אחדד סוקארנו משלוחו הטיפור-סית. הוא הוסיף לשקוד על עבודתו המסור עפת, הודיע לעתונאי אמריקאי שנתקבל אצלו

שרה הכדורת ברמת-גן

ספורט מרחבי ישרן

לראיון: "אני מוכן לחרת אף על אחת מנשי. אני אוהב את שתייהן". הדמות העיקרית בכל הפרשה, פאטמאחטי סוקארנו שתקה, סירבה למסור כל הצהרה לעיתונות.

ברית המועצות

בירנבוים וקליאופטרה

אגדה עתיקה מספרת כי בעת אחד המש-תאית המיסה קליאופטרה מלכת-מצרים, פנינה בחוף גביע-יין ושתתה את היין עד חומו.

כאשר הפליג המדען היהודי-רוסי, דוד בירנבוים, מנמל אודיסה בספינה גרוס. לא היו מחשבותיו נתונות כלל לפנינים, או למלכת-מצרים: הוא וחבריו לעבודה במשלחת המדעית היו מעוניינים רק להעריך את כמויות סוגי-הדיגים השונים השרוצים ליד חופי בריית-המועצות בים השחור. אולם עוד ביום הראשון להפלגה נחלה המשלחת כשלון: הרשת של הספינה לא העלתה כמעט כל דיגים, היתה מלאה צדטות מוזרות.

חברי המשלחת לא אמרו נואש, החליטו להמשיך בסיוורם, מסרו את הצדטות לידי טבחית הספינה, מבלי לתהות על טיבן. **קריאת-כנף.** אותו ערב, כאשר ישבו אנשי הספינה ומילאו את כריסם בירנבוים קריאת-כנף, רקק את הוכף-פיו על הריצפה, ונשאר על מקומו מוכה-תמחון: החפץ הנוקשה, אשר היקחה את שיניו, היה פנינה מבריקה מסוג מעולה.

מיד החלה פעילות קדחתנית. מטרת המשלחת נשכחה כליל. הספינה חזרה אל המקום בו הושלכה הרשת, והאומדאי שהורד לקרקע-הים גילה משטח גדול של צדפות-פנינים.

השבוע הגיעו למקום הספינות הראשונות של שוליה-הפנינים הסובייטיים. לבריית-המועצות נוסף אוצר חדש, אשר לא היה ידוע עד כה: פניני הים השחור.

במסלול

● הקבוצה האורחת של כדורגלני תור-כיה באשקטאש, הוסיפה השבוע לאכזב את חובבי הספורט בארץ במשחקת הגרוע: היא נוצחה בתוצאות של 1:3 על-ידי נבחרת הפועל.

* משחק הכדורת נדאה פשוט ביותר: המשחקים מתחלקים לשתי קבוצות. כל אחד מהם מטיל כדור לבן על-פני מגרש הדשא, מסיל בעקבותיו ארבעה כדורים שחורים מסומנים בסימן מיוחד. כל קבוצה המצליחה יותר להתקרב אל הכדור הלבן זוכה.